Ὀδοντιατρικά Νέα

ΑΘΗΝΑΙ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Γραφεῖα: ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 12
ΤΗΛ. 612-037, 22-259, 612-549
ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 11
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΝΟΧΟΣ ΣΙΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

"Οσοι ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ἐπίστευσαν εἰς τὸ μεγαλοφυὲς πρόγραμμα τῶν «νεοσυλλογικῶν» καὶ παραπλανηθέντες τοὺς ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των ἂς ἐπιχειρήσουν μίαν ἀντικειμενικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐπὶ μέρους δοθεισῶν ὑποσχέσεων διὰ νὰ πιστοποιήσουν ἄνευ δυσκολίας, ὅτι οὐδὲν ἐπραγματοποιήθη ἐξ ὅσων ὑπεσχέθησαν εἰς τὸ πρόγραμμά των. "Αν ὑπάχουν τινες ἀμφιβάλλοντες, οὗτοι θὰ εἶναι μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐθελοτυφλοῦσι καὶ ἀπὸ ἀνεξήγητον πεῖσμα ἀκολουθοῦν τὸν μοιραῖον μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παρατάξεως κατήφορον τῆς ὁλοκληρωτικῆς κατα-τεφρῆς τοῦ ἐπαγγέλματος. "Ισως μᾶς ἀντείπουν ὅτι ἡμεῖς ἀπὸ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα ἐθελοτυφλοῦμεν ἐμπρὸς εἰς τὰ μεγάλα! καὶ θαυθαυμαστά! ἔργα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν «νεοσυλλογικῶν». Εἴμεθα ἐν τούτοις πρόθυμοι ν' ἀκούσωμεν τὰ ἐπιτεύγματά των εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ πρόθυμοι ἀκόμη νὰ χειροκροτήσωμεν ὅν μᾶς εἴπουν ἔστω καὶ μίαν καθαρῶς ἰδικήν των ἐπιτυχίαν.

Ἀτυχῶς ὅμως δι' αὐτούς, τὰ βασικώτερα τῶν αἰτημάτων μας, δὲν ἐλύθησαν καὶ ἐνῷ ἄλλοτε ὁ πρόεδρος ἠπείλει ἀγῶνα πεζοδρομίου—ἂν δὲν εἰσηκούοντο ταῦτα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων—σήμερον εὑρίσκει τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιον ὡς ἱκανοποιητικὸν καὶ ἀναπαύεται εὐτυχῆς εἰς τὸν θῶκόν του. Καὶ εἶναι καταπληκτικὸν νὰ κρίνεται ἱκανοποιητικὸν ἕνα νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον λύει τὸ θέμα τῆς διώξεως τῶν παρανόμως ἀσκούντων, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἦτο ὥριμον, βελτιώνει μόνον τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐλαχιστοτάτων ὀδοντιάτρων, τῶν ἀσχολουμένων εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἐκπροσωπούντων μηδαμινὸν ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων καί τινα ἄλλα ἐπουσιώδη ζητήματα.

Ἀντιθέτως τοῦτο δὲν ἐπιλύει τὰ κεφαλαιώδη τοῦ κλάδου ζητήματα, ὡς τὸ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς, τοῦ κορεσμοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων, τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ τιμολογίου, τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ τόσα ἄλλα ἀφορῶντα ἀμεσώτατα τὸ μέλλον τοῦ «κλάδου μας. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἔφθανον αἱ βασικαὶ αὐταὶ παραλείψεις ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐπιπρόσθετον πλῆγμα προσετέθησαν διατάξεις καταργοῦσαι ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ, χωρὶς ν' ἀκουσθῇ φωνὴ διαμαρτυρίας δι' ὅλα αὐτὰ ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τοῦ Ο.Σ.Α. Ἐξαίρεσιν μόνον ἀπετέλεσεν ἡ παραίτησις τοῦ γενικοῦ γραμματέως, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ὁποίου ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχεν ὡριμάσει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ παραμονή του εἰς τὴν διοίκησιν δὲν εἶχε πλέον νόημα μετὰ τὴν οὐσιαστικὴν κατάργησίν του ἀπὸ τὸν πρόεδρον. Καὶ διὰ νὰ μὴ μετέχῃ τῶν βαρειῶν εὐθυνῶν ἐκ τῶν συνεχῶν ἀποτυχιῶν τῆς διοικήσεως παρητήθη τῶν καθηκόντων του ὡς γραμματέως, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς συμβούλου. Καθ' ἡμᾶς μόνον ὁλοκληρωτικὴ παραίτησις θὰ εἶχεν ἀξίαν καὶ θὰ ἀπήλλασσεν ἀπολύτως τοῦτον τῶν εὐθυνῶν. Νομίζομεν ὅτι οὗτος, φρονίμως ποιῶν, θὰ πράξῃ καὶ τοῦτο συντόμως.

Ἐξ ἄλλου ἐὰν σκεφθῇ κανεὶς τὰς ἐπελθούσας διαφοροποιήσεις εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν «νεοσυλλογικῶν» ἀφ' ὅτου οὗτοι ἐγκατεστάθησαν ὡς διοίκησις—μὲ τὰς ἐξακολουθητικὰς ἀνακοινουμένας παραιτήσεις συμβούλων καὶ τὰς συμπληρώσεις τῶν κενῶν δι' ἐπιλαχόντων, δέον νὰ καταλήξῃ τις εἰς τὸ λογικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ σημερινὴ διοίκησις, συντηρουμένη εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ ἀναπληρωματικούς, δὲν ἐκπροσωπεῖ πλέον παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μειοψηφίας. Δεδομένου δὲ ὅτι καὶ ὁ νῦν γενικὸς γραμματεὺς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του κατόπιν τῶν εἰς βάρος του διατυπουμένων εἰς ἄλλην στήλην καταγγελιῶν, ἐντὸς ὀλίγου ὁ Σύλλογος θὰ καταστῇ τελείως ἀνάπηρος. Ἐκεῖ ἐπέπρωτο νὰ καταλήξῃ ὁ Μεσσίας τῆς ὀδοντιατρικῆς μὲ τὴν ἀλλοπρόσαλλον καὶ μονοκρατικὴν πολιτικήν του. Νὰ στερηθῇ καὶ τῶν πιστοτέρων του συνεργατῶν, νὰ διαλύσῃ οὐσιαστικῶς τὸν Σύλλογον καὶ νὰ παραμείνῃ κλαυθμηρίζων ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν.

«ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ»

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εἶναι ὀρθὸς ἢ ὄχι ὁ τρόπος διενεργείας τῶν ψηφοφοριῶν κατὰ τὰς συνελεύσεις;

ΤΙ ΟΡΙΖΕΙ Η ΘΕΣΠΙΣΘΕΙΣΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Μεγάλος καὶ ἀδικαιολόγητος, ἐν πολλοῖς, θόρυβος—σάλος θὰ ἔλεγα—ἐδημιουργήθη καὶ κατέστησεν ἐπιμάχους τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 § 3 τοῦ Ν.Δ. 4111 περὶ 'Ιατρικῶν Συλλόγων κλπ.». Δι' αὐτὼν ἀφ' ἑνὸς μὲν καθιεροῦται διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως κατὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν Συλλόγων μας, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ 1/4 τῶν παρόντων μελῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου καταργεῖται ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Β. Δ. τῆς 11-10-57, ἡ ὁποία ὥριζεν ὅτι ἐθεωροῦντο παρόντα κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ ἠρνοῦντο ψῆφον ὅλα τὰ ἀπογράψαντα παρουσίαν καὶ ἀπουσιάζοντα μέλη. Συνεπῶς ἐφ' ἑξῆς ἡ ἀπαρτία θὰ λογίζεται βάσει καὶ μόνον τῶν παρόντων μελῶν.

Ἡ καθιέρωσις τῶν διατάξεων αὐτῶν ἐθεωρήθη ὑπό τινων ὡς ἀντισυνδικαλιστική καὶ στραγγαλίζουσα τὰς ἐλευθερίας τῶν Συλλόγων. Ἐδλήθη δὲ, ὡς μὴ ὤφειλεν, μὲ διασταυρούμενα πυρὰ ἐκ μέρους ἐκείνων, ἰδίως, οἱ ὁποῖοι εἶχον κάθε συμφέρον νὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ τὸ παλαιὸν καθεστώς. Καὶ ἐπέτυχον νὰ συμπαρασύρουν, δυστυχῶς καὶ ἐλαχίστους, εὐτυχῶς, ἀβαείς περὶ τὰ συνδικαλιστικά μας, συναδέλφους.

Δὲν παραγνωρίζομεν ὅτι ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἀπαιτεῖ περισσότερον ἴσως χρόνον ἐκείνου τῆς δι' ἀνατάσσεως ἢ διὰ δοῆς. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ σπατάλη χρόνου τὸ γεγονὸς ὅτι, ἄπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους, καλούμενοι νὰ διαθέσωμεν—ἐκ τοῦ διαθεσίμου διὰ τὴν ἀναψυχὴν μας χρόνου—μίαν ἢ καὶ ὀλιγωτέραν ὥραν, προκειμένου νὰ ληφθοῦν αἱ ὀρθαὶ καὶ ἐπιβαλλόμεναι ἐκεῖναι ἀποφάσεις ἐκ μέρους μας, διὰ τῶν ὁποίων θὰ βελτιωθοῦν οἱ ὅροι τῆς ἐπαγγελματικῆς μας σταδιοδρομίας καὶ ἐπιδιώσεώς μας. Καὶ πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι ἀποφάσεις ἀφορῶσαι εἰς τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων, τῶν μεγάλων ἰδίως Συλλόγων, οἱ ὁποῖοι ἀριθμοῦν σεβαστὸν ἀριθμὸν μελῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται, ὡς μέχρι σήμερον συνέβαινεν, ἀσυζητητὶ καὶ ὑπὸ ἀσημάντου ἀριθμοῦ μελῶν, ὅσοι συνήθως παρέμενον μετὰ τὴν ὑπογραφήν των εἰς τὸ διδάλιον παρουσίας συναδέλφων. Αἱ οὕτω λαμβανόμεναι ἀποφάσεις καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου κόρους των στεροῦνται, ἀλλὰ καὶ διαβληταὶ δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν.

Ἡ τυχὸν προβληθησομένη προχέουσα δικαιολογία, καθ' ἣν «οὐκ'ἦν ἄλλως

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΝΩΠΙΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ:

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Ο.Σ.Α. ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΔΥΟ ΙΑΤΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ

ΔΕΝ ΕΜΗΝΥΣΕΝ ΕΙΣΕΤΙ ΑΓΥΡΤΗΝ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΝΤΙΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΝ ΜΟΛΟΝΟΤΙ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΙ "ΚΑΛΩΣ"

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΛΑΒΗ ΠΛΕΟΝ ΘΕΣΙΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΥΣΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

ΒΑΡΥΤΑΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ κ. ΖΑΜΑΝΗ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

Εἰς προηγούμενον φύλλον τῶν «Ὀδοντιατρικῶν Νέων» ἠρωτήθη ὁ νῦν γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Ζαμάνης, ἐὰν πράγματι διατηρεῖ—ὡς μᾶς κατηγγέλθη τότε— δύο ἰατρεῖα, ἓν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἕτερον εἰς τὸ Καπανδρίτι Ἀττικῆς.

Παρ' ὅλον ὅτι ἔκτοτε παρῆλθεν ὁλόκληρον δίμηνον ὁ κ. Ζαμάνης δέν... κατεδέχθη! ν' ἀπαντήσῃ.Προϋτίμησεν ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴν ποὺ ἐφήρμοσεν μέχρι τοῦδε εἰς ἀνάλογον περίπτωσιν ὁ πρόεδρός του. Τὴν σιωπήν. Καὶ ἀπηξίωσεν τιμίας καὶ εὐθαρσοῦς ἀπαντήσεως τοὺς 1700 ὀδοντιάτρους τοῦ Ο.Σ.Α., τοὺς ὁποίους ὑποστίθεται ὅτι ἐκπροσωπεῖ.

Ἐπειδὴ ἡ παρανομία αὕτη, γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν πάταξιν αὐτῆς γενικοῦ γραμματέως τοῦ πρώτου Συλλόγου τῆς Χώρας, εἶναι γεγονὸς συνεπαγόμενον — λόγῳ τῆς θέσεως τοῦ παρανομοῦντος — βαρυτάτας ἠθικὰς καὶ ποινικὰς κυρώσεις, τὰ «Ὀδοντιατρικὰ Νέα» ἠθέλησαν νὰ προειδοποιήσουν τὸν κ. Ζαμάνην, ὥστε νὰ προληφθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν αἱ συνέπειαι. Καὶ ἐκεῖνος ἠδιαφόρησεν. Εὐρίσκονται, κατόπιν τούτου, ὑποχρεωμένα καὶ συνεπῆ πρὸς τὰς προγραμματικὰς των ἐξαγγελίας νὰ ἐπανέλθουν ἐπὶ τῆς καταγγελίας μὲ συγκεκριμένα πλεον στοιχεῖα.

Πράγματι, ἀδιαφεύστως ἐξηκριβώθη ὅτι, ὁ κ. Ἀθ. Ζαμάνης διατηρεῖ δύο ἰατρεῖα. Ἓν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισόβης ἀριθμὸς 12 καὶ ἕτερον εἰς τὸ Καπανδρίτι Ἀττικῆς, πλησίον τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς κωμοπόλεως, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 183 οἰκίαν αὐτῆς, ἄνωθεν τῆς ταβέρνας «Καραμάνος», ὅπου δέχεται ἑκάστην Τετάρτην καὶ Κυριακὴν τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων Βαρνάβα, Γραμματικοῦ, Καλάμου, Πολυδενδρίου Μαραθῶνος καὶ Μπογιατίου.

Μᾶς κατηγγέλθη ἐπίσης ὅτι, ἡ πολυπληθεστάτη αὐτὴν πελατείαν ἐξυπηρετοῦν καὶ καρτοῦνται ὁ κ. Ἀθαν. Ζαμάνης διὰ τῆς ἐκεῖ δισσοδομαδιαίας μεταβάσεώς του καὶ ὁ μονίμως ἐγκατεστημένος ἐκεῖ ὀδοντοτεχνίτης κ. Ζαφειράκος, ἀσκῶν παρανόμως τὴν ὀδοντιατρικήν. Ἐάν καὶ ἡ δευτέρα αὐτὴ καταγγελία ἔχεται ἀληθείας τότε τὸ παράπτωμα τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ο.Σ.Α. εἶναι ἀσυγχωρήτως βαρύτατον ἀδιαφόρως τῶν σχέσεων — ἀγαθῶν ἢ ἐχθρικῶν — αἵτινες ὑφίστανται

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΙΔΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΛΗΨΕΩΣ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΩΝ

Τοῦ καθηγητοῦ τῆς Προσθετικῆς κ. ΚΩΝ. ΑΔΑΜ

Τὰ «Ὀδοντιατρικὰ Νέα» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ ἐνημερώσουν τοὺς ἀναγνώστας των ἐπὶ τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων ἐπιστημονικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα μετεκπαιδευτικὰ φροντιστήρια, τὰ ὀργανωθέντα ὑπὸ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ καταχωρήσουν σήμερον τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Προσθετικῆς κ. Κ. Ἀδάμ, τὸ σχετιζόμενον μὲ τὴν λῆψιν τῶν ἀποτυπωμάτων δι' ὀδοντοστοιχίας.

Ἀφοῦ κατασκευσθῇ τὸ ἀτομικὸν δισκάριον, φέρομεν πρὸς δοκιμὴν ἐν τῷ στόματι τοῦ ἀσθενοῦς, προσέχοντες ὅπως τοῦτο ἀφίνῃ ἐλευθερίαν κινήσεων εἰς τοὺς χαλινούς, καταφύσεις μυῶν, ἀναδιπλώσεις ἢ πτυχὰς βλεννογόνου, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὸ δρίον μαλθακῆς καὶ σκληρᾶς ὑπερώας. Τοῦτο δέον ὅπως μὴ ἐπεκτείνεται πέραν τοῦ 1—2 χιλ. ἐπὶ τῆς μαλθακῆς ὑπερώας. Ἐπίσης πρέπει νὰ προσέξωμεν ὅπως τὰ ἠτερύγια τοῦ ἀτομικοῦ δισκαρίου εἶναι ἐντεθῆν τῆς οὐλοπαρειακῆς καὶ οὐλοχειλικῆς αὐλακος κατὰ 2—3 χιλιοστά. Ἅμα ὡς ἐλεγχθῶσι, ταῦτα, λαμβάνομεν τὸ δισκάριον καὶ προσθέτομεν περιφεριακῶς ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων ἄκρων αὐτοῦ θερμοπλαστικὴν οὐσίαν, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο εἰδικὰ ραβδία τοιαύτης οὐσίας χαμηλῆς τήξεως (KERR BAYER). Εὐθὺς ὡς κρίνωμεν ὅτι ἡ τοποθετήσεισα ποσότης εἶναι ἡ πρέπουσα, ἐιβαπτίζομεν τὸ δισκάριον ὡς ἐχει ἐντὸς ὕδατος θερμοκρασίας 55°, ἀναμένομεν 2'' τῆς ὥρας καὶ ἀμέσως τὸ φέρομεν ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ ἀσθενοῦς μας. Τὸ τοποθετοῦμεν εἰς τὴν πρέπουσαν θέσιν καὶ συγκρατοῦμεν τοῦτο καλῶς

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ὁ καθηγητὴς τῆς Προσθετικῆς κ. Κωνσταντίνος Ἀδάμ.

ΕΙΣ ΔΥΣΚΟΛΟΥΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η ΥΠΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΗΨΙΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

Τὶ ἀναφέρει ὁ διαπρεπὴς δρ. Τσέϊς

Ὁ δρ Ρ. Τσέϊς εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Τζούρναλ δέ δὶ Μίτσιγκαν Στέϊτ Ντέντελ Ἀσσοσιέϊσιον» περιγράφει ἐνδιαφέρουσαν περίπτωσιν ἀσθενοῦς, ἐφ' οὗ ἐφηρμόσθη ἡ μέθοδος τῆς ὑπνώσεως διὰ τὴν λῆψιν ἀποτυπωμάτων καὶ τὴν τοποθέτησιν ὀδοντοστοιχίας, ἀποδειχθέντων ἄνευ ἀποτελέσματος ὅλων τῶν ἐν χρήσει μέσων διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς ναυτίας.

Ἐπρόκειτο περὶ ἀτόμου ἡλικίας 32 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐξηναγκάσθη νὰ ἐξαγάγῃ ὅλους τοὺς ὀδόντας κατὰ διαστήματα, διότι ὑπέφερεν ἀπὸ ἐπιμόνους κεφαλαλγίας. Καθίστατο ὅμως ἀδύνατος ἡ λῆψις ἀποτυπώματος ὡς ἐκ τῶν ἐντόνων ἀντανακλαστικῶν ναυτίας. Οὔτε ἡ χρῆσις τῆς

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΓΝΩΜΑΙ

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑΤΟΣ

Μὲ τὴν καταγγελίαν μας περὶ διατηρήσεως δευτέρου ἰατρείου ὑπὸ τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ Ο.Σ.Α. κ. Ἀθαν. Ζαμάνη εἰς Καπανδρίτι, εὑρύνεται ὁ κύκλος τοῦ καταντήματος τοῦ Συλλόγου μας διὰ νὰ μὴ κλείσῃ, ὡς φαίνεται, μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν νέων ἀρχαιρεσιῶν, ὁπότε καὶ αὐτοματὸς θὰ κλείσῃ. Ἡ εἰνοιοκρατία εἰς τὸν Σύλλογον ἔδωκεν, ὡς εἶναι εὐνόητον, τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κ. γραμματέα νὰ ποδοπατήσῃ τὴν δι' ἄλλους δυστυχεῖς καὶ ἀναξιοπαθοῦντας συναδέλφους ἰσχύουσαν νομοθεσίαν τὴν ἀπαγορεύουσαν τὴν διατήρησιν δευτέρου ἰατρείου ἐντὸς τῆς αὐτῆς διοικητικῆς περιφερείας. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἰσοδυναμοῦσα πρὸς πλήρη περιφρόνησιν τῶν νόμων ἀπὸ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἐτάχθη νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἐμπεριόπτον ἐφαρμογὴν των, δὲν δύναται νὰ παρασιωπηθῇ καὶ λόγοι ἠθικῆς τάξεως ἐπιβάλλουν τὴν ἄμεσον παραίτησίν του. Περιμένομεν τώρα νὰ ἴδωμεν ποία θὰ εἶναι ἡ στάσις τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἔναντι τῆς ἀδιαφορισθήτου αὐτῆς καταγγελίας. Θὰ σιωπήσουν διὰ νὰ συνεχίζεται μία ἀταράδεκτος κατάστασις εἰς τὸν Σύλλογον;

Ὡς πρὸς τὸν πρόεδρον δὲν περιμένομεν ὅτι θὰ λάβῃ θέσιν ἐν προκειμένῳ, διότι καὶ ὁ ἴδιος ὡς διδεσίης δὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ ἀπὸ τὸν γραμματέα του σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους φωρᾶται παραβιάζων καὶ ὁ ἴδιος.

ΟΙ... ΗΜΕΤΕΡΟΙ

Προσφάτως ἐπὶ ἄλλης περιπτώσεως διπλοῦ ἰατρείου πτωχὴς συναδέλφου εἰς τὸν Ἀσπρόπυργον, ὁ κ. πρόεδρος δὲν ἐδίστασε νὰ μετα-

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

Στὸ σαλόνι τοῦ ὀδοντογιατροῦ περίμεναν μιὰ σοβαρὴ κυρία καὶ δυὸ κεφὲς δεσποινίδες. Ἡ κυρία κρατοῦσε ἕνα περιοδικὸ καὶ διάβαζε. Οἱ ἄλλες φλυαροῦσαν ἀδιάκοπα, σὰν σπουργίτια τὴν ὥρα τοῦ ἡλιοβασιλέματος.

—Εἶδες λοιπόν, Ἄννα, τί ἀδικος; Δὲν μπορεῖς νὰ πῆς, πὼς ἡ βαδέρα μου δὲν εἶν' ὡραία. Καὶ δ-ρεμα στὰ καλλιστεῖα τοῦ προαστείου ἔφ' ἀπέλειαν.

—Κάποιο ἐλάττωμα θὰ τῆς βρῆκε ἡ ἐπιτροπή, ἀγαπητή μου Μέλπω. Κάποιο ἐλάττωμα, ποὺ δὲν μποροῦμε ἐμεῖς οἱ ἀμύητες νὰ τὸ δροῦμε. Ἄλλως τε ἐκεῖνη, ποὺ ἐπέτυχε, εἶναι ἕνα φτωχοκόριτσο, ποὺ ἐργάζεται σὰν πωλήτρια σ' ἕνα κατάστημα τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Δὲν εἶναι καμιὰ πριγκιπέσσα, νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς κριτάς.

—Κι ἐγὼ σοῦ λέω, πὼς ἡ ἐπιτροπὴ ἐμερολήπτησε. Τὸ φτωχοκόριτσό σου τοὺς ἔκανε τὰ γλυκὰ μάτια.

—Πᾶφε, καμμένη.

—Ναί, σοῦ λέω. Μόλις τοὺς χαμογέλασε, ἔσκυψαν ὅλοι, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐπιτροπή, κι εἶπαν τὰ μυστικά του. Καὶ σὲ λίγο τῆς ἔδωσαν τὸ σκήπτρο τῆς βασιλίσσης τῆς καλλονῆς.

—Ἔ, αὐτὸ ἦταν. Τὸ γέλιο. Θὰ εἶχε χαριτωμένο γέλιο.

—Μάλιστα, τὸ γέλιο! πετάχτηκε νὰ λάβῃ τὸν λόγο ἡ σοβαρὴ κυρία. Θὰ εἶχε ὡραῖα δόντια. Ἡ Σοβέρφη σας θὰ ἔχῃ, φαίνεται, ἐλεεινὰ δόντια καὶ δὲν τοὺς δίνει προσοχή.

—Ἡ Ἄννα γύρισε κι εἶδε τὴ Μέλπω μὲ σημασία. Ἡ Μέλπω δὲ μίλησε καὶ ἡ σοβαρὴ κυρία ἐξακολούθησε:

—Πάνε ἀρκετὰ χρόνια τώρα, ποὺ ἄρχισαν αὐτὰ τὰ Καλλιστεῖα. Ἤμουν νέα καὶ γέρασα. Θυμοῦμαι στὸ Παρίσι τὸ θρίαμβο τῆς Ἑλληνίδος δεσποινίδος Ἀλίκης Διπλαράκου. Ὅταν βγῆκε «Μὶς Εὐρώπη», μιὰ χανούμισσα ἀρθογράφος στὴν Τουρκία δάλθηκε μ' ἕνα τῆς ἄρβρο νὰ τὰ φάλῃ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ γιὰ καλά. Θυμὸς ἀπερίγραπτος καὶ ὀστερισμοί. Ἕνας ἄλλος συνάδελφός της ἐπενέβη καὶ μὲ τὴ λογική του συνέστησε ψυχραιμία καὶ ὑπομονὴ γιὰ τὴν ἀποτυχία τῆς «Μὶς Τουρκίας». Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ἐφη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΗΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗΝ 10ΗΝ ΤΡ. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ κ. κ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ ΩΜΙΛΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΕΠΙ ΛΙΑΝΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΠΡΟΤΑΘΗ Η ΑΝΑ 2ΕΤΙΑΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

70 εἶναι οἱ μετεκπαιδευόμενοι ὀδοντίατροι

Εἰς τὸ κεντρικὸν ἀμφιθέατρον Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐγένετο τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν μετεκπαιδευτικῶν μαθημάτων διὰ τοὺς ὀδοντιάτρους, τὰ ὁποῖα ἐγκρίσει τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς, ἀνέλαβε νὰ ὀργανώσῃ τὸ Τμῆμα τῆς Ὀδοντογναθικῆς Χειρουργικῆς καὶ Ἀκτινοδιαγνωστικῆς ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Μαυρογορδάτον. Ἡ αἴθουσα ἦτο κατάμεστος ὀδοντιάτρων ἡλικιωμένων καὶ νέων ὡς καὶ τινων φοιτητῶν, οἵτινες προσῆλθον διὰ νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα. Εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως παρέστησαν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Κ. Ἀδάμ, Θ. Μαυρογορδάτος, Ἰ. Αἰλιανός, Ὀρ. Λουρίδης καὶ Χαρ. Χαραλαμπάκης.

Τὴν 9.15' ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων ὁ καθηγητὴς κ. Μαυρογορδάτος, ὅστις ἐτόνισε τὴν ἀξίαν αὐτῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ὀδοντιάτρων, χαρακτηρίσας τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς ὅπως θέσῃ ταῦτα ὑπὸ τὴν αἰγίδα της, ὡς ἕνα τῶν σημαντικωτέρων σταθμῶν προόδου τῆς ὀδοντιατρικῆς εἰς τὴν χώραν μας. Περαιτέρω ὁ κ. καθηγητὴς εἶπεν ὅτι εἶναι λίαν παρήγορον τὸ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Σχολῆς εὗρε τόσον βαθεῖαν ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὀδοντιάτρων, ὥστε ὁ περιωρισμένος ἀριθμὸς μετεκπαιδευομένων νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας. Ἀκολούθως ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως ἀνὰ διετίαν τουλάχιστον Πανελληνίου ὀδοντιατρικοῦ συνεδρίου καὶ ἠρώτησε ὅπως συντάμως ἡ πρότασις περὶ αὐτῆς γίνῃ πραγματικότης.

Μετὰ τὸν κ. Μαυρογορδάτον τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ πρῶτος ὁμιλητὴς τοῦ προγράμματος καθηγητὴς κ. Ἰ. Αἰλιανός, ὅστις ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς τερηδόνος». Ἐν ἀρχῇ ὁ ὁμιλητὴς ἀνεφέρθη δι' ὀλίγων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τερηδόνος καὶ τὰ αἴτια, ἅτινα παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς ἐθεωροῦντο ὡς γενεσιουργὰ τῆς νόσου.

Μὲ πολλὴν σαφήνειαν καὶ καθαρότητα ἐκφράσεων ὁ κ. Αἰλιανὸς διεξῆλθε τὰς ἀπὸ τοῦ Ἱπποκράτους μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Φοσὰμ διαφόρους περὶ τῶν αἰτίων τῆς τερηδόνος ἀντιλήψεις καὶ εἶτα ἀνέλυσε λεπτομερῶς τὰς ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Tomes. τοῦ Magitot καὶ μετέπειτα γνώμας, ἐνδιατείνας ἰδιαιτέρως εἰς τὴν χημικοπαρασιτικὴν θεωρίαν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ὁ Miller τὸ 1884. Ἀκολούθως ἀνεφέρθη εἰς τὰς γνώμας τῶν Black, Bödecker, Malleson, Gottlieb, Eckerman καὶ Broderick, ὡς καὶ εἰς τὴν περὶ χηλήσεως θεωρίαν, συνοψίσας ἐν τέλει τὰ αἴτια τῆς τερηδόνος εἰς ἐξωγενῆ καὶ ἐνδογενῆ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Αἰλιανὸς ἐστρεψε τὸν λόγον του εἰς τὸ θέμα τῆς Παιδοδοντίας, τονίσας τὴν σημασίαν τῆς διατηρήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν νεογιλῶν ὀδόντων μέχροι τοῦ φυσιολογικοῦ χρόνου ἀποπτώσεώς των, παροτρύνας συνάμα τὰς ὀδοντιάτρους νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὸν κλάδον τῆς Παιδοδοντίας, ὅστις τόσον ἀρμόζει εἰς τὰς γυναῖκας. Ἡ ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Αἰλιανοῦ ἐπῆρξε λίαν διαφωτιστικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν τερηδόνων, καταχειροκροτηθεῖσα ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων συναδέλφων.

Μετὰ τὸν κ. Αἰλιανὸν ἀμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Μαυρογορδάτος μὲ θέμα «Στελεχιαία μέθοδος τοπικῆς ἀναισθησίας», ἀναπτύξας τὰς ἐπικρατεστέρας τῶν μεθόδων καὶ ἰδιαιτέρως τὰς ἰσχὺ τοῦ ἰδίου ἐφαρμοζομένας εἰς τὴν Ὀδοντιατρικὴν Σχολήν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ἐγένετο εἰς τοὺς 70 μετεκπαιδευομένους ὀδοντιάτρους ἐπίδειξις τῶν μεθόδων στελεχιαίας ἀναισθησίας ἐπὶ ἀσθενῶν εἰς τὸ Τμῆμα τῆς Ὀδοντογναθικῆς Χειρουργικῆς τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίδλεψιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαυρογορδάτου, ὅστις καὶ ἐπέτρεψε τὴν ὑπὸ τῶν μετεκπαιδευομένων ἐκτέλεσιν στελεχιαίας ἀναισθησίας ἐπὶ ἀσθενῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον πρόγραμμα τῶν μετεκπαιδευτικῶν μαθημάτων, ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ πληροφορίας μας, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῶν «Ὀδοντιατρικῶν Νέων».

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΑΪΟΝ

Ὡς πληροφορούμεθα, ἡ Ὀδοντιατρικὴ Σχολὴ προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μετεκπαιδευτικὰ μαθήματα τὸν προσεχῆ Μάϊον κατόπιν ἀφ' ἑνὸς τῆς ἐξειδικευτικῆς ἐπιτυχίας, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσαν ταῦτα καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ ὅτι μέγας ἀριθμὸς ὀδοντιάτρων δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ παρακολουθήσῃ.

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ «ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νοίας. 5) Εἰσάγεται ὁ θεσμὸς τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις. 6) Οἱ ἐφεσιβάλοντες ἀποφάσεις ὀδοντίατροι θὰ καταβάλουν εἰς τὸν Ὀδοντιατρικὸν Σύλλογον παράβολον ἐκ δραχμῶν 150, ἐπιστρεφόμενον εἰς περίπτωσιν δικαιώσεώς των.

Διὰ τοῦ 2ου ἄρθρου ὁρίζονται: 1) Ἐπὶ καταδίκῃ διὰ παράνομον ἄσκησιν τοῦ ὀδοντιατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτισιν τῆς ποινῆς καὶ δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικήν. Τὸ μέτρον τοῦτο κρίνεται ὡς συντελεστικὸν περιορισμοῦ τῆς παρανόμου ἀσκήσεως. 2) Δι' ἀπόφασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Π.Ο.Σ. δύναται νὰ παραπεμφθοῦν μέλη τῶν Δ.Σ. καθὼς καὶ τῶν Π.Σ. τῶν τοπικῶν Συλλόγων εἰς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἑτέρου Συλλόγου, πρὸς ἐκδίκασιν παραπτωμάτων των. 3) Τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Π.Σ. πρόστιμα καὶ ἐξοδα εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς διοικονομίας. 4) Οἱ Ὀδοντιατρικοὶ Σύλλογοι ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα τῶν ὀδοντιάτρων δι' ἀγωγάς, μηνύσεις, παριστάμενοι καὶ ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντες. Ἐπίσης θεωροῦνται ὡς ἔχοντες ἔννομον συμφέρον, δυνάμενοι νὰ παρεμβαίνουν εἰς δίκας σχέσιν ἐχούσας μὲ τὴν ἄσκησιν τοῦ ὀδοντιατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Διὰ τοῦ 3ου ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι οἱ προσφεύγοντες εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νόμου 2049)52 καταβάλλουν παράβολον ἐκ δραχμῶν 500. Τῆς καταβολῆς αὐτῆς ἀπαλλάσσονται οἱ Σύλλογοι.

ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΩΤΑΤΟΝ ΟΡΙΟΝ ΑΜΟΙΒΗΣ 3.200 ΔΡΧ.

Διὰ τοῦ 4ου ἄρθρου ὁρίζονται: 1) Καταργοῦνται προηγούμεναι διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ὁρίζον ἄλλως καὶ θεσπίζεται πλέον ὡς κατώτατον ὅριον ἀμοιβῆς κατὰ μῆνα δραχμαὶ 3.200 καὶ ἀκόμη τὰ παντὸς εἴδους Ἱδρύματα, Ὀργανισμοί, Ταμεῖα Ὑγείας, Σωματεῖα, ἐπιχειρήσεις, Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα, ἐταιρίαι κλπ. ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιβάλλουν τὴν ἀπασχόλησιν ὀδοντιάτρων κατὰ πλῆρες ὡράριον τότε ἐφαρμόζεται ἡ ἐλευθέρα ἐκλογὴ ὀδοντιάτρου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ ὁρίζεται ἡ ἀμοιβὴ κατὰ περίπτωσιν. 3) Διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως εἰς τὰς Ἀθήνας, Πειραιὰ καὶ Θεσσαλονίκην, ὁ ὀδοντίατρος πρέπει νὰ εἶναι ἐγκαταστημένος καὶ ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν Σύλλογον πρὸ μιᾶς τετραετίας. 4) Καταργεῖται ἡ πολυθεσία καὶ ὑποχρεοῦνται οἱ πάσης φύσεως Ὀργανισμοί, διατηροῦντες ὀδοντιάτρους, εἰς τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰδοποιούμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου ἢ τοῦ οἰκείου Συλλόγου. 5) Οἱ ἀπαλλασσόμενοι τῶν καθηκόντων ἐμμισθοι ὀδοντίατροι λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ ὑγείας ἢ ἀπολυόμενοι, λαμβάνουν ἀποζημίωσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 94 τοῦ Ν.Δ. 3026)54 «περὶ κώδικος δικηγόρων». 6) Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου συμβουλίου δύναται ἡ ἐπιτραπῇ ἡ ἵδρυσις καὶ δευτέρου ἰατρείου εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας στερουμένας ὀδοντιάτρων.

Διὰ τοῦ δου ἄρθρου ὁρίζονται: 1) Διὰ Β.Δ. καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ συμβουλίου εἰδικοτήτων δύναται νὰ ὁρισθοῦν ἀντίστοιχοι καὶ εἰς τὴν ὀδοντιατρικήν. Διὰ Β.Δ. ἐπίσης δύνανται νὰ ὁρισθοῦν αἱ προϋποθέσεις καὶ οἱ τίτλοι εἰδικότητος εἰς τοὺς ἤδη ἀσκοῦντας ἰατροδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς ὀδοντιάτρους. Τὸ συμβούλιον εἰδικοτήτων προκειμένου περὶ καθορισμοῦ εἰδικοτήτων ὀδοντιατρικῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐκ τῶν προέδρων τοῦ Π.Ο.Σ., Ο.Σ.Α. καὶ Ο.Σ.Θ. 2) Ἀπαγορεύεται ἡ ἵδρυσις ὀδοντιατρείων ὑπὸ διαφόρων ὀργανισμῶν ἄνευ τῆς ἐγκριτικῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Τ.Σ.Α.Υ.

Διὰ τοῦ 7ου ἄρθρου ὁρίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. Πρὸς τοῦτο συγκαλεῖται εἰδικὴ συνέλευσις τῶν προέδρων τῶν Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, ἥτις ἐκλέγει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. Ὁ ὑπουργὸς ὁρίζει ἕνα τῶν ἰατρῶν ὡς πρόεδρον καὶ ἀνὰ ἕνα φαρμακοποιὸν καὶ ὀδοντίατρον ὡς ἀντιπροέδρους καὶ τὸν εἰδικὸν περὶ τὰ ἀσφαλιστικά. Τὸν ἀνώτερον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ὁρίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ ὑπουργὸς Προνοίας δύναται νὰ παύῃ τὸ Δ.Σ. ἢ μέλη αὐτοῦ διὰ ραδυμίαν ἢ ἄλλον σπουδαῖον λόγον. Δι' ἑτέρας παραγράφου συνιστάται ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἀποκάθαρσις τῆς νομοθεσίας περὶ Τ.Σ.Α.Υ. Ἐπίσης ἐρμηνεύεται ὅτι ὡς ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. νοεῖται πᾶς ὑγειονομικός, ὅστις ἔχει συμπληρώσει, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ποσόν, τὸ ὁποῖον συμπληροῖ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς αὐτοῦ, ἔστω καὶ μετὰ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΩΝ

Διὰ τοῦ 8ου ἄρθρου: 1) Προβλέπεται ἡ ἵδρυσις διὰ Β.Δ. καὶ Ταμεῖου Προνοίας Ὀδοντιάτρων, ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, μὲ βασικὸν σκοπὸν τὴν χορήγησιν ἐφ' ἅπαξ παροχῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους. Ἐπίσης οἱ πόροι, τὰ ὄργανα καὶ ὁ τρόπος ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἅπασαι αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι τούτου θὰ καθορισθοῦν διὰ Β.Δ. Ὁρίζεται ἐπίσης ἡ δυνατότης ἀντὶ αὐτοτελοῦς ταμείου νὰ συσταθῇ ἴδιος κλάδος προνοίας εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ.

Διὰ τοῦ 13ου ἄρθρου: 1) Χορηγεῖται εἰδικὸν ἐπιστημονικὸν ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ 25% διὰ τοὺς διευθυντὰς καὶ ἐπιμελητὰς καὶ 40% διὰ τοὺς βοηθοὺς ὀδοντιάτρους τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων τῆς διοικήσεως πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ Ν.Δ. 2592) 1953 προτάσει τῶν οἰκείων Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Προνοίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὀδοντιάτρους τῶν Δημοτικῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων. Δι' ἑτέρας παραγράφου ὁρίζεται ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ. χορηγούμενον ἐπίδομα παραχωρεῖται καὶ εἰς τοὺς ὀδοντιάτρους τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. μειοψηφοῦντας τὸ 50%. Τὸ αὐτὸ ἐπίδομα δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς τοὺς ὀδοντιάτρους ἁρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ

Διὰ τοῦ 33ου ἄρθρου ὁρίζεται: 1) Ἡ ἀνάρτησις τῶν καταλόγων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν γίνεται δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς μηνὸς ὅπως ὁρίζετο μέχρι τοῦδε καὶ αἱ αἰτήσεις διορθώσεώς του 8 ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 10 ἡμερῶν. 2) Δικαίωμα ψήφου ἔχουν οἱ ἀνανεώσαντες τὸ προβλεπόμενον δελτίον ταυτότητος ἕξεα πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν. 3) Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται δάσει τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Α.Ν. 1565)39, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἡ συνέλευσις τοῦ Ι.Σ. ἐκλέγει ἐν ὅλῳ ἑλεγκτὰς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, οἵτινες ἐλέγχουν τὰ δόλια καὶ τὴν ἐν γνέει διαχείρισιν τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑποδάλλουν τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν εἰς τὸν πρόεδρον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως, πρὸς ἣν θὰ λογοδοτήσῃ τὸ Δ.Σ. Ὁ πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα. Ἡ ἔκθεσις ἀναγιγνώσκεται ἐνάπιον τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν ἐτησίαν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ.» 5) Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῶν Ἰατρικῶν Συλλόγων ἐνεργεῖται δάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Α.Ν. 1565)1939. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις διετυπώθη μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν Ὑγειονομικῶν Συλλόγων ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ ὄχι ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. Τὸ ἄρθρον ὅμως εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ Δ.Σ. καὶ οὔτω ἡ πρόθεσις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῇ.

ΠΑΝΙΝΔΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ

Ἀπὸ τὴν 27ην ἕως τὴν 29ην προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Λαχόρην τὸ 16ον ἐτήσιον Πανινδικὸν Ὀδοντιατρικὸν συνέδριον.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ συνεδρίου δρ Ἄντια προσεκάλεσε μέλη τῆς Α.Δ.Α. ὅπως προσέλθουν εἰς τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ἐπισήμου ἐκπροσώπου ταύτης, ὅστις ἐκλήφθη ἐδικὸς ὅπως παραστῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ Π.Ο.Σ. ΚΑΙ F.D.I.

Πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου συνεκάλεσεν εἰδικὴν σύσκεψιν ἁρμοδίων παραγόντων διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν σχέσεων τοῦ Π.Ο.Σ. μετὰ τῆς Διεθνοῦς Ὀδοντιατρικῆς Ὁμοσπονδίας. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ σύσκεψιν ἐκλήφθησαν ὅπως παραστοῦν μεταξὺ ἄλλων τὸ ἀρχαιότερον μέλος τῆς F.D.I. κ. Ἀλ. Κρίκος, ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Μαυρογορδάτος καὶ Αἰλιανός, μέλη ἐπίσης τῆς ἀνωτέρω ὁμοσπονδίας.

ΜΕΤΑ ΠΟΛΥΜΗΝΟΝ ΨΥΧΡΟΤΗΤΑ

ΣΟΒΑΡΑ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΛΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Ο.Σ.Α

ΔΙΕΣΠΑΣΘΗ Η ΣΥΝΟΧΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΞΕΔΗΛΩΣΑΝ ΤΑΣΕΙΣ ΤΕΛΕΙΑΣ ΠΛΕΟΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΑΡΧΗ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΣ Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Αἰτία τῆς καταστάσεως ἡ τακτική τοῦ κ. Στεφανοπούλ

Ὡς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν «Ὀδοντιατρικῶν Νέων», ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, ἥτις καὶ ἐγένετο ἀποδεκτή. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ο.Σ.Α. συνελθὸν ἐκτάκτως ὥρισεν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ παραιτηθέντος τὸν ἐκ τῶν μελῶν του συνάδελφον κ. Ἀθ. Ζαμάνην.

Δέον ἐπ' αὐτοῦ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ. Δημητριάδη παρ' ὅλον ὅτι ἀνεμένετο, ὑπὸ τὴν καλὸς πληροφορημένον ὀδοντιατρικὸν κύκλον, ἐγένετο ἐν τούτοις ἀφορμὴ δημιουργίας ποικίλων καὶ δυσμενῶν σχολίων εἰς βάρος τοῦ προέδρου τοῦ Ο.Σ.Α. Οὔτω ἔγκυροι, ἐξηκριβωμέναι καὶ ἐκ πλείστων πηγῶν διασταυρούμεναι πληροφορίαι φέρουν ὡς ἀληθὲς λόγους τῆς παραιτήσεως — ἀνεξαρτήτως τῶν τυπικῶν, τοὺς ὁποίους τυχὸν ἐπεκαλέσθη εἰς τὴν πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐπιστολήν του ὁ τέως γενικὸς γραμματεὺς κ. Αἰμ. Δημητριάδης — τὴν πλήρη διαφωνίαν του μετὰ τοῦ προέδρου κ. Στεφανοπούλου ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ τελευταίου τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἀποφάσεων καὶ τὸν αὐταρχικὸν καὶ ἀντικοινωνικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. πρόεδρος συμπεριφέρεται, τόσον πρὸς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, ὅσον καὶ γενικότερον πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους.

Ὅλαι αἱ πληροφορίαι συμπίπτουν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ο.Σ.Α. κ. Στεφανόπουλος, ἐνῷ κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐφέρετο συμφώνων πρὸς ὅλους καὶ πρὸς ὅλα, ἐν τούτοις, προκειμένου νὰ διεκπεραιωθοῦν αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις, ἐνήργει κατὰ τὸ δοκοῦν εἰς αὐτὸν καὶ ἀναλόγως τῆς στιγμιαίας διαθέσεώς του, ἀδιαφορῶν πλήρως διὰ τὰς συνεπείας.

Ἡ ἀδιανόητος αὕτη νοοτροπία κ. προέδρου τοῦ Ο.Σ.Α., μὲ τὴν ρακτηρίζουσαν αὐτὸν «δικτατορ τάσιν, ἡ ὁποία ἐξέθετον ὁλόκ τὸ Δ.Σ. εἰς τὰ ὅμματα, τόσο συναδέλφων, ὅσον καὶ αὐτῶν τῶν ἐπισήμων καὶ ἁρμοδίων, ἐ ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐπιζημία τὴν ἐπίλυσιν τῶν φλεγόντων ε γελματικῶν μας ζητημάτων ὑπὸ πλείστων τῶν μελῶν τοῦ συμδο τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου νῶν, συνέπεια δὲ αὐτῆς ὑπῆρξ ἡ παραίτησις τοῦ τέως γε γραμματέως κ. Αἰμ. Δημητ ὅστις ἐν ὄψει τῶν προσεχῶν ἐκλ ἔκρινε σκόπιμον νὰ διαχωρίσῃ εὐθύνας του.

Οἱ αὐτοὶ ἔγκυροι ὀδοντιατ κύκλοι τῆς πρωτευούσης σχολι τες τὴν ἀπὸ μακροῦ σοδοῦσα ἠδη ἐκδηλωθεῖσαν ἐπισήμως κ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡγεσίας Ο.Σ.Α. ἐεωσοῦν ὡς δεδαίαν τελείαν ἀπομόνωσιν τοῦ κ. τ δρου, ἄν ὄχι ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν Δ.Σ., πάντως ὅμως ὑπὸ τῆς σ τριπτικῆς πλειοψηφίας αὐτοῦ.

ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣΕΧΟΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ Δρ ΟΥΓΝΡΕΜ

Ὁ καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς τοῦ Στόματος καὶ Ἰστολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Λέμπριου τοῦ Ἰοραλὴ δρ Μὰξ Οὐίνγκμαν, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Ἱσπανίαν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ περιῆλθε πολλὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ ἔδωσε διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων τῆς εἰδικότητός του, ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ συνεργάτου μας κ. Θ. Καλοκασίδη διὰ νὰ πληροφορηθῇ κατὰ πόσον θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ ὁμιλήσῃ εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Καλοκασίδης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Τμήματος τοῦ Π.Ο.Σ. καθηγητοῦ κ. Στ. Σπεράντσα καὶ τοῦ καθηγητοῦ καὶ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Χειρουργικῆς τοῦ Στόματος κ. Θ. Μαυρογορδάτου ἀπεφάσισαν πως ὀργανωθῇ διάλεξις ἀπὸ κα Κατόπιν τούτου ὁ κ. Καλοκασίδη νέλαδε νὰ ἐνημερώσῃ τὸν Ἰοραλὴ καθηγητὴν, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἔλθ τῷ μεταξὺ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ καθηγητοῦ κ. Μαυρογορδάτου δι ἐκ συνεννοηθῇ σχετικῶς μὲ τὸ θέμα ὁποῖον θὰ ἀναπτύξῃ. Δέον νὰ σ ωθῇ ὅτι ὁ καθηγητὴς Οὐίνγκμαν ἠ λήθη ἰδιαιτέρως εἰς τὴν χειουργ τῆς ἐμφυτεύσεως ὀδοντοστοιχιῶν ἔχει ἐφαρμόσει ἰδίαν τεχνικήν.

Τὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων πρ θεται νὰ ὁμιλήσῃ θὰ εἶναι δύο: «Ἐμφυτεύματα» καὶ β) «Ἡ συν ρητικὴ θεραπεία τῶν μεγάλων κ κιωμάτων».

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΔΥΟ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ Π.Ο.

Τὴν 28ην παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Ὅμιλον Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἡ κυρία Ἀνδρέου Στράτου ἐδεξιώθησαν τοὺς παρε παδημοῦντας ἐνταῦθα γενικὸν διευθυντὴν τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας δρα M. G. Gandau καὶ τὸν διευθυντὴν διὰ τὴν Ἐδράσην τῆς αὐτῆς Ὀργανώσεως δρα P. Von de Galseyde.

Τὴν δεξίωσιν ἐκλήθησαν νὰ τιμήσουν